

maceraya yolculuk

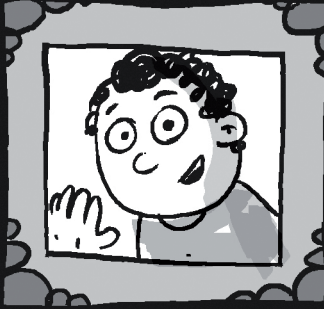
YOLDAKİ İPUÇLARI

NURDAN
DAMLA

ben

Dünya Yolcusu Murat'

alabas

kıvırcık

dedem ve nenem

gelincik dağı

kedi

babam

annem

cilli

leylek

rat'ın Albümü

kazlar :-

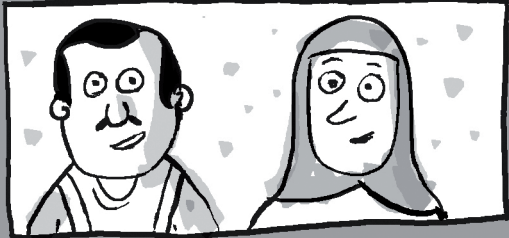

ridvan abim
ve dilara

- amcam ve yengem

inek

leylek

Birinci Bölüm

DÜNYA YOLCUSUNUN GÖRME SERÜVENİ

MUTLU, fakat fakir bir ailenin tek oğluydu Murat. Minik evleri, köydeki ırmağın hemen kıyısındaydı. Evlerinin önündeki şirin bahçede asırlık söğütlerle gencecik kavaklar el ele, boyun boyuna uzanmıştı. Bu mutlu yuvanın tazeliği ve sadeliği, sanki dışına vurmuştu. Bunu hisseden birkaç leylek, ağaçların tepesine yuva kurmuştu. Ya bütün gün o berrak sulara dalıp yıkanan ördeklere, turuncu gagalı kazlara ne demeliydi! Onlar da sevgi dolu hane nin bahçesinde, huzurun lezzetini yaşıyorlardı.

Dışarıdan bakıldığında burası bir çiftlik evi sanılabılırdı. Sekiz on tane irili ufaklı koyun, kıvırcık kuzularla oynaşırken sarı öküz hışımla geviş getirirdi. Tavuklar, minik civcivleriyle güneşlenirken evin köpeği Alabaş görülmedik bir dostlukla minik kediyile şakalaşırđı. **Bu mutlu ahenk içindeki manzara, yeni gelen her günle daha da canlanırdı.**

Peki ya Murat! O henüz **on iki** yaşındaydı. Dünyaya gözlerini açtığıında yalnızca karanlıklarla tanışmıştı. Bu yaşına kadar bir gün olsun güneş ışığı görememişti. Bahçelerinin dillere destan güzelliğini; kuşların, leyleklerin şeklini; koyunların, sarı öküzün, ördeklerin varlığını sesleriyle tanır, coşkularıyla yaşardı. **Ve zihninde ne şekiller, ne hayaller çizerdi de hiçbirine tam bir şekil veremezdi.**

Sonbaharın sıcak dokunuşlarını bilirdi sadece. Bir gün bile şikâyet etmemişti hâlerinden **Annesinden aldığı ümit dolu terbiye ile her varlıkla dost olmuştu.** Fakat içinde, varlıklara duyduğu tarifsiz **merak** hiç sönmemişti.

Birçoklarına göre şanslı da sayılırdı Murat. Çünkü dünyalar tatlısı, sevgi dolu, anlayışlı, bilgili, sabırlı bir annesi; fedakâr, çalışkan, yiğit bir babası vardı. **O, bu güzelliklerin farkındaydı.**

Annesinin şefkatli sesinde bulurdu yaşamayı. Babasının bıkmadan saatlerce ona her şeyi anlatmasında tanırırdı çiçekleri, gökkuşağını. Onun göğsüne yaslandığında unutturdu karanlığı, sanki o zaman dünya apaydınlık olur, her yer renk renk rüya çiçekleriyle dolardı. Bunun için şanslı, bunun için mutluydu Murat.

Akşamın huzur verici sessizliğinde kuşlar serbestçe cıvıldaşırken Zeynep Hanım tavukları küme-küme kapatıp yemlerini vermişti. Hasan Efendi koyunları ve inekleri yuvasına kapatırken diktiği çiçek ve erik fidelerine zarar gelmesin diye gayret etmişti. Her akşam olduğu gibi o akşam da el birliğiyle işleri bitirmişlerdi. Yine o minicik dünyanın içinde mutlu saatler başlamıştı. Babası minderine oturdu, tok sesiyle sesleniverdi:

— Aslan! Seni çok özledim, hele gel bakalım yanına. Birazcık laflayalım seninle.

Murat, yavaşça babasına yanaştı. Babasıyla sohbet etmek çok hoşuna gidiyordu. Gün boyunca biriktirdiği sorularını bu konuşmalar esnasında soruyordu. Babası şefkatle seslendi:

— Bugün ne yaptın bakalım?

— Annemle bağa gittik. Koca bir sepet üzüm topladım baba.

Babasının yüreği sızladı. Fakat belli etmedi. Üzüm demişken Murat'ın aklına hemen bir soru geldi:

— **Baba, üzüm ne renk olur?**

— Yeşildir.

— **Yuvarlaktır, değil mi?**

Murat merak dolu sorularını sıralarken, annesi leziz yemeklerle dolu sofrayı getirdi. O da yorgundu. Ama neşesi daha fazlaydı.

— Allah bereket versin, bey. Bu sene bağ çok güzel oldu. Üzümleri topla topla bitmiyor. Nasıl baş edeceğiz, bilemedim.

Hasan Efendi, sözünü bitiren eşine gülümsedi. Sofrayı kurmasına yardım etti. Akşam yemeğinde Tarhana çorbası, yeşil soğan ve koca üzüm salkımları vardı. Zevkle ve iştahla yemeklerini yediler.

Yemekten sonra Murat rahat durmadı. Babasının boynuna sarıldı, bir güzel güreştiler. Hasan Efendi boş bulunduğu için güreşin galibi Murat olmuştu. Babası, "Sen iyiden iyiye büyüdün, bu gidişle seninle baş etmek zor olacak." dediğinde,